

1. Krisz - tus, A - tyá Is - ten - nek
Jött kin - csé - ből szí - vé - nek,

E - gyet - len - egy Fi - a,
Mi - ként meg van ír - va:

Ő a haj - na - li csil - lag,

Mely fé - nyes - ség - gel vil - log,

S nap - nál szeb - ben ra - gyog.

2. Miértünk emberré lett / Időknek végére, / Hogy el ne vesszünk már itt / Istennél örökre. / A halált lerontotta, / A mennyet megnyitotta, / Éltünk visszaadta.
3. Nevelj ismerettedben / És szeretettedben, / Hogy maradjunk a hitben, / És járjunk lélekben, / Hogy amit tőled kaptunk, / Már itt megkóstolhassuk, / Szüntelen szomjazzuk!
4. Te, menny s föld teremtője, / Atyának ereje, / Uralkodol örökké, / Erődnek nincs vége. / Fordítsd tehozzád szívünk, / Igazgassad értelmünk, / El ne tévelyedjünk!
5. Jóságoddal te győzz le, / Támassz föl kegyesen, / Az óembert te rontsd le, / Hogy az új élhessen! / Boldogan itt a földön / És mennyben majd örökkön / Rólad elmélkedjünk!